

finde nogen anden og bedre Udvei end denne, som jeg altsaa herved tillader mig at anbefale det ærede Thing.

Boffen: Forslaget under Nr. 33 vil det høie Thing have set gaar, som den ærede Ordfører allerede har udviklet, ud paa, at samtlige de Straffe, som deri nævnes, nemlig staaende Arrest, Bøiestraf og legemlig Tugt, skulle udgaa af det foreliggende Lovforslag. Efterat dette Forslag er kommet til at foreligge det høie Thing, tror Flertallet at kunne troste sig til, at det heller ikke vil eller burde behøve nogen vidtløftig Motivering for her i Thinget at blive godkjendt. Naar jeg imidlertid skal ledsage det med nogle Bemærkninger, saa skulle de nærmest være knyttede til disse Straffes Udvikling, deres Historie i den foregaaende Tid. Krumslutningsstraffen stammer fra forrige Aarhundrede, og paa den Tid havde man jo adskillige saadanne Straffemidler, som efterhaanden ere blevne afflavede. Der var saaledes Epidrobd — jeg taler her om den militære Straffelovgivning —, og der var Rottinglags Anvendelse i videre Udstrækning end nu, nemlig paa samtlige Soldater. Efterhaanden trængte imidlertid humane Forestillinger sig frem ogsaa paa dette Omraade, og i Aaret 1836, tror jeg, blev først Epidrobdstraffen afflavede. Der reiste sig da høie Raab om, at nu vilde det være forbi med Disciplinen i den danske Hær, efterat et saadant Straffemiddel var afflavede. Dette blev imidlertid ikke Tilfældet, og, da man saa, at det ingen Fortræd havde gjort, gik man 10 Aar senere et Skridt videre, idet man indskrænkede Rottinglags Anvendelse til Menige af anden Klasse, saaledes som det nu finder Sted. Det var under Christian den Ottendes Regjering. Ogsaa dette mødte Indvendinger af samme Art, uden at medføre de Resultater som man befrygtede. Imidlertid beholdt man Krumslutningen, dog saaledes, at den i de foreløbne Aaringer havde faaet en mere indskrænket Anvendelse. Først da Krigen udbrød i 1848, og Hæren drog ud, ansaa man det for at være nødvendigt at skærpe denne Straf og udvide de Grændserne for dens Anvendelse ved et Reskript af April 1848. Saaledes

anvendtes Krumslutningsstraffen i den første slesvigiske Krig og vedblev at være i Kraft, trods Forsøg paa strax efter Krigen at faa den afflavede, indtil Aaret 1860. Da udkom der en Parolfbefaling ved Krigsbestyrelsens Initiativ, ifølge hvilken Krumslutningsstraffen blev væsentlig afflavede, det vil sige saaledes, at den ikke mere kunde anvendes som arbitrær Straf, men udelukkende efter Krigsretsdom. De ærede Medlemmer ville da kunne forstaa, at det var omtrent det Samme, som at den virkelig blev afflavede. Det viser sig ogsaa i dens Anvendelse. Dette Forhold bestod fra 1860 til 1864. Hæren drog i Felten uden Krumslutning, men, saavidt mig bekendt, blev ved en enkelt Chefs Initiativ Krumslutning atter indført i Hæren, fordi han, eller hvem flere det nu var, ikke ansaa sig i Etand til at hævde Disciplinen uden denne Strafs Anvendelse. I Krigen 1864 blev den saaledes anvendt og har siden været gjældende. Naar man imidlertid ser hen til, i hvilken Udstrækning den blev anvendt, vil man af de statistiske Oplysninger, som for nogle Aar tilbage bleve meddelte Rigsdagen — Udvalget har nemlig haat faa kort Tid til at gennemgaa denne Lov, at senere Oplysninger af samme Art ikke have kunnet bringes tilveie —, saa vil man, siger jeg, af de nævnte Oplysninger se, at Krumslutningsstraffen i Løbet af de 10 Aar, 1855—1860 og 1864—1868, har været anvendt noget over 5,700 Gange, det vil sige henimod 600 Gange aarlig. Man kan ikke derimod indvende, at i disse Aaringer faldt Krigsaaret 1864; thi i dette Aar, da man skulde have troet, at Krumslutningsstraffen var bleven anvendt i meget videre Udstrækning, blev den kun anvendt i noget over 900 Tilfælde, altsaa ikke meget væsentlig ud over det sædvanlige Antal Tilfælde, hvori den var anvendt aarlig. Derimod finde vi, at i Aarene 1860—64, da Krumslutningsstraffen var afflavede som arbitrær Straf, blev den kun anvendt nogle ganske faa Gange, og i samtlige Aar fra 1855 til 1868, altsaa i 13 Aar, blev den ikke anvendt mere end 29 Gange efter Krigsretsdom. I Aaret 1868 fremkom der et Forslag fra den daværende Krigsminister om, at Krumslutning skulde afløses med